

[Korsgaard.]

saa mange Millioner til et Formaal, under Forudsætning af at de Oplysninger, den har faaet, er rigtige. Men hvor det drejer sig om det rent tekniske, har man efter min Mening i Virkeligheden kun Ministeren at skyde paa. Hvordan han saa har behandlet Sagen, hvordan han vil kunne klare for sig, om han har tilkaldt saadanne tekniske Kræfter, at det maa siges, han efter Omstændighederne paa det daværende Tidspunkt ikke kunde gøre mere, det ved jeg ikke. At den paagældende Tekniker ikke har været tilstrækkelig dygtig til at indrette en Bygning, der var velegnet til Radiofonien, synes jo, efter hvad der siden er sket, at være givet.

Nu, da Ministeren oven i Købet — og det er maaske endda ikke første Gang — paalægger Rigsdagen et Ansvar i dette Forhold, synes jeg, det maa være Rigsdagens naturlige Pligt at forlange, at vi nu kommer til Bunds i denne Sag, at vi faar at vide, om der har været Grundlag for de Oplysninger, der er givet Rigsdagen, og jeg henstiller derfor meget indtrængende til Ministeren, at der nedsættes, om man vil, en Kommission til Behandling af denne Sag, for at Ansvaret kan blive lagt dèr, hvor det skal lægges. Det er ønskeligt, at dette sker; der skal ikke være noget at skjule. Den Mand, hvis en saadan findes, som har begaaet Fejl, maa tage det dermed følgende Ansvar. Det er min indtrængende Henstilling. Man kan dertil sige, at vi jo selv kunde stille Forslag derom. Det tror jeg ikke. Det er af den Slags Sager, som det maa være naturligt for en Regering at gøre, hvis den overhovedet kan tiltræde Tanken.

Jeg tror ikke, jeg har mere at tilføje. Ministeren svarede jo ikke paa en Del af det sidste, jeg kom ind paa — og det var for saa vidt det vigtigste —, navnlig ikke paa Spørgsmaalet om Radiofoniens mærkelige Meddelelser til Offentligheden igennem Pressen, eventuelt Pressens mærkelige Udformning af de Meddelelser, den fik fra Radiofonien i Anledning af den naturlige Ting, at der kunde være Grund til at spørge, om de Udgifter, den havde, i enhver Henseende var absolut nødvendige for at faa passende Udsendelser.

Steen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser om de to nævnte Institutioner er præget af en Partiskhed og Ensidedighed, som kom i den rette Belysning ved det ærede Medlems Bemærkning om, at det jo var beklageligt,

at en i sin Tid foreslaaet Ordning, hvorefter Radiofonien skulde betale 100 000 Kr. i Leje af sin egen Sal, ikke blev gennemført.

Men for at tage det i den Rækkefølge, hvori det ærede Medlem selv har fremført Sagen, vil jeg først omtale det nye Radiohus. Spørgsmaalet herom rejste det ærede Medlem for at faa klaret, om det kunde tænkes, at et Byggeprojekt i det Omfang, som der her er Tale om, kunde gennemføres, uden at Rigsdagen fik Lejlighed til at tage Stilling dertil. Jeg forstaar ikke, at en Mand, der er saa trænet som det ærede Medlem inden for de Omraader, hvorom det her drejer sig, kunde tænke sig noget saadant. Jeg maa sige, at jeg har anset det for ganske udelukket, at noget saadant kunde gennemføres, uden at Rigsdagen fik Anledning til at tage Stilling dertil. Der kan blive Tale om, under hvilken Form Rigsdagen kommer til at tage Stilling dertil, og det kan vi alle sammen faa klaret den Dag, det Forslag, som et Medlem af Det konservative Folkeparti har stillet, kommer til Behandling her i Tinget. Der kan være Tale om at gaa den Vej, som dette Forslag anviser, eller at gaa den Vej, som udtrykkelig er anvist, og som administrativt er naturlig og nødvendig efter den Lov, hvorunder vi lever, nemlig, at den Minister, hvorunder Radiofonien sorterer, naar Resultatet af Radioraadets Overvejelser er tilgaaet ham, forhandler med og sikrer sig Tilslutning fra Rigsdagen gennem Henvendelse til de to Finansudvalg, hvilket altid er Fremgangsmaaden i den Slags Spørgsmaal.

Jeg vil dernæst tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard om Ansvaret. Man kan ikke saadan trille rundt med Ansvaret, som det ærede Medlem her forsøger i Dag, idet han siger, at den Rigsdag, der i sin Tid efter at have faaet hele Projektet forelagt vedtog, at det skulde gennemføres, ikke har noget Ansvar, men at det da siddende Radioraad, som Rigsdagen — ikke i Radiofoniens, men i Det kongelige Teaters Interesse — paatvang denne Ordning, ikke er uden Ansvar. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger: man kan jo ikke sidde her i Rigsdagen og være teknisk kyndig paa det ene eller det andet Omraade; det maa Radioraadet derimod være. Det vil sige, at naar de Rigsdagsmedlemmer, som ikke er blevet delvis Ledere af Det kongelige Teater, men derimod Medlemmer af Radioraadet, gaar derover, saa kommer de pludselig i Besiddelse af teknisk Kundskab, som de ikke havde, saa længe de sad her.